

<https://helda.helsinki.fi>

In memoriam: Mikko Juhani Kotikoski 17.3.1970-2.9.2019

Järvinen, Tero

2020-03-13

Järvinen , T , Leinonen , J , Järvinen , T , Karjalainen , J & Kousa , P 2020 , ' In memoriam: Mikko Juhani Kotikoski 17.3.1970-2.9.2019 ' , Suomen lääkäri-lehti , Vuosikerta. 75 , Nro 11 , Sivut 703-703 . < <https://www.laakarilehti.fi/pdf/2020/SLL112020-703.pdf> >

<http://hdl.handle.net/10138/320015>

publishedVersion

Downloaded from Helda, University of Helsinki institutional repository.

This is an electronic reprint of the original article.

This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version.

Antti Marttila
20.5.1938–13.2.2020

**MATTI LAAKSONEN,
HEIKKI TALA,
MIKA MARTTILA**
Kirjoittajat ovat Antti Marttilan
ystäviä, työtoveri ja poika

Lääketieteen ja kirurgian tohtori, oikeuslääkäri Antti Marttila kuoli pitkään sairastettuaan 13. helmikuuta Helsingissä 81-vuotiaana. Marttila valmistui 1964 ja aloitti työt oikeuslääketieteen laitoksella. Sieltä hän siirtyi 1969 lääkintöhallitukseen. Kun virasto organisoitiin uudelleen 1970, Marttilasta tuli yleisen toimiston päällikkö.

Toimisto hoiti terveydenhuollon asioita laidas- ta laitaan. Keskeistä oli terveydenhuoltohenkilös- tön toiminnan valvonta. Siitä tuli koko työuran kestävä tehtävä. Lääkintöhallituksen lakkautta- misen jälkeen 1991 työ jatkui lyhytaikaisessa so- siaali- ja terveyshallituksessa. Valvontaan perus- tettiin Terveydenhuollon oikeusturvakeskus, jon- ka apulaisjohtajaksi Marttila nimitettiin. Virkaa hän hoiti eläkkeelle asti vuoteen 2000.

Lääkärin määrä kasvoi, ja suuri muutos oli ulkomaalaisten lääkärin tulo Suomeen. Kirjavan joukon päteväyttäminen oli iso haaste. Marttila haki mallia Ruotsista, jossa oli pitkä kokemus asiasta. Neuvostoliiton hajoaminen ja Euroopan unioniin liittyminen toivat lisää haasteita.

Pojalleen Marttila totesi: ”Olen sitä mieltä, et- tä Suomen hallinnossa tehtiin suuri virhe, kun

lääkintöhallitus lakkautettiin. Terveydenhuollon keskitetty ohjaus ja hallinto hajautettiin kuntiin, josta seurasi sekaannus, joka nyt on huipentu- nut soteen. Saa nähdä, miten käy.”

Marttila oli taitava kosketinsoittaja. Kouluai- kana hän oli pianistina tilapäisissä yhtyeissä. Sitten tuli pysyvämpi yhtye, joka teki keikkoja osakuntatansseissa, häissä jne. Tämä jatkui pit- källe eläkevuosiin. Tanssimusiikkiin sopivat Hammond-urut kiinnostivat Marttilaa erityisesti. Elektronisten soittimien tultua markkinoille hän oli heti mukana ja vaihtoi soitinta. Kotona urku- jen ääressä saattoi kulua useampikin tunti. Urut olivat mukana palvelutalossakin, ja hän soitti ta- lon juhlissa sekä omaksi ilokseen elämänsä vii- meisille viikoille asti.

Perheen tukikohta oli Tuulikki-vaimon koti- kunnalla Valkealan Koskijärvellä. Siellä nelihen- kinen perhe vietti kesälomansa ja viikonloppuja. Antti Marttilalle oli tärkeää vapaamuuraritoimin- ta, jossa hän sai rehtinä, luotettavana ja avulias- na kanssaveljiensä kunnioituksen.

Mikko Juhani
Kotikoski
17.3.1970–2.9.2019

**TERO JÄRVINEN, JANNE
LEINONEN, TEPPO JÄRVINEN,
JUKKA KARJALAINEN,
PETTERI KOUSA**
Kirjoittajat olivat Mikko
Kotikosken opiskelukavereita,
joiden ystävyys jatkui Mikon
elämän loppuun asti.

Mikko Kotikoski syntyi opettajanhempien per- heeseen Lempäälässä 17.3.1970 ja kuoli 2.9.2019 Tampereella. Nuorena Mikon mielenkiinto suun- tautui urheiluun ja hän oli voittamassa useita jääkiekon SM-mitaleita Tapparan ikäkausijouk- kueissa ja vaihto-oppilasvuotenaan Coloradon osavaltion mestaruutta.

Kirjoitettuun ylioppilaaksi 1990 Mikko suuntasi opiskelemaan Tampereen yliopiston lääketieteel- liseen tiedekuntaan. Ennen opintojen aloittamista hän suoritti asevelvollisuuden Puolustusvoimien Urheilukoulussa kotiutuen reservin vänrikkinä.

Lääketieteen erikoisaloista Mikkoa kiinnosti kaikki operatiivinen. Suoritettuaan LL-tutkinnon vuonna 1997 hän suuntasi korva-, nenä- ja kurk- kutauteihin. Hän valmistui erikoislääkäriksi vuonna 2004 ja väitteli samana vuonna tärykal- votulehduksen mikrobiologiasta.

Mikko työskenteli pitkään TAYS:ssa klinisenä opettajana. Hänen selkeytensä opettajana toi ar- vostusta opiskelijoilta, ja hänet valittiin lääketie- teellisen tiedekunnan vuoden opettajaksi 2008. Vuonna 2012 hän siirtyi täysipäiväiseksi yksityis- lääkäriksi Koskiklinikkaan.

Opiskelujen alkuvaiheessa Mikko tapasi Han- nan, ja pari avioitui 1998. Lapsia lääkäriperhee- seen syntyi kolme, Emil, Axel ja Ellen. Mikko oli tiiviisti mukana lasten harrastuksissa, ja ne ryt- mittivät hänelle tärkeää kuntoilua.

Mikolle oli ominaista positiivisuus ja toisten auttaminen. Hän oli ahkera ja toimelias ja tarttui hommiin ”kaikki tai ei mitään”-asenteella pieni pilke silmäkulmassaan. Mikko oli erittäin pidetty potilaiden keskuudessa. Potilaiden puheluja ja viestejä hän hoiti aina, myös juhlapyhinä.

Keväällä 2016 Mikko sairastui myeloomaan. Kantasolusirto tehtiin kahdesti. Molempien jäl- keen oli toivoa, että sairaus olisi voitettu, mutta jouduimme pettymään. Mikko itse oli sairauden suhteen realistinen. Hän taisteli loppuun asti kestä- en uskomattoman määrän hoitoja. Niiden välissä hän palasi potilastyöhön ja päivysti iltaisin ja vii- konloppuisin. Kesällä 2019 kävi ilmeiseksi, että aikaa oli enää vähän.

Mikkoa jäivät kaipaamaan perhe, vanhemmat ja laaja ystävien ja työtoverien piiri.